

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/dla-mediow/dodatki-historyczne-do/161708,Kryjowki-dla-Zydow-dodatek-historyczny-Delegatury-IPN-w-Kielcach-do-Tygodnika-eM.html>
16.04.2026, 11:34

„Kryjówki dla Żydów” - dodatek historyczny Delegatury IPN w Kielcach do „Tygodnika eM” [PDF]

Dodatek ukazał się 20 marca 2022 roku.

22.03.2022

W związku z Narodowym Dniem Pamięci Polaków ratujących Żydów pod okupacją niemiecką (24 marca) w „Tygodniku eM” ukazał się dodatek historyczny z artykułem dr. Tomasza Domańskiego z Referatu Badań Historycznych IPN w Kielcach, poświęcony polskim chłopom, którzy w czasie II wojny światowej podjęli największy wysiłek i ponieśli największe ofiary za próby pomocy Żydom.

W okresie II wojny światowej wielu Polaków podjęło się heroicznych prób ratowania żydowskich sąsiadów przed śmiercią z niemieckich rąk. Pomoc miała charakter zorganizowany, zbiorowy i indywidualny. Polegała na przekazaniu żywności, lekarstw, fałszywych dokumentów czy udzieleniu schronienia. Wśród polskich ratowników spotykamy przedstawicieli wszystkich grup społecznych: inteligencję, ziemian, duchowieństwo, leśników, robotników i chłopów. Właśnie ci ostatni, w okupacyjnych realiach regionu kieleckiego, podjęli największy wysiłek i ponieśli największe ofiary za próby pomocy Żydom.

[Poprzedni Strona](#)

[Następny Strona](#)

Do pobrania

Dodatek IPN

DODATEK HISTORYCZNY 2022/2

Redakcja Tygodnika eM Kielce oraz pracownicy Delegatury IPN w Kielcach zapraszają czytelników do lektury artykułów zawartych w cyklu: Dodatek historyczny IPN. Kierujemy go nie tylko do wszystkich, których interesuje historia, ale także do tych, którzy chcą poznać nieznaną kartę ludzkich losów i związanych z nimi wydarzeń. Życzymy czytelnikom ciekawej lektury.
dr Dorota Kocwańska-Kalita, Naczelnik Delegatury IPN w Kielcach, ksiądz Leszek Skorupa, Redaktor Naczelny Tygodnika eM Kielce

Kryjówki dla Żydów

W okresie II wojny światowej wielu Polaków podjęło się heroicznych prób ratowania żydowskich sąsiadów przed śmiercią z niemieckich rąk. Pomoc miała charakter zorganizowany, zbiorowy i indywidualny. Polegała na przekazaniu żywności, lekarstw, fałszywych dokumentów czy udzieleniu schronienia. Wśród polskich ratowników spotykamy przedstawicieli wszystkich grup społecznych: inteligencję, ziemian, duchowieństwo, leśników, robotników i chłopów. Właśnie ci ostatni, w okupacyjnych realiach regionu kieleckiego, podjęli największy wysiłek i ponieśli największe ofiary za próby pomocy Żydom.

TEKST: DR TOMASZ DOMAŃSKI
delegatura IPN w Kielcach

Badania naukowe prowadzone w zakresie polskiej pomocy świadczonej Żydom podczas niemieckiej okupacji wyraźnie przekonują, że najwięcej takich przypadków miało miejsce na wsiach. Tam też najczęściej dochodziło do krwawych represji za pomoc Żydom wymierzanych przez lokalne jednostki niemieckiej policji porządkowej. W ramach swoich działań statutowych już od zakończenia II wojny światowej, a następnie reaktywacji od drugiej połowy lat sześćdziesiątych, dokumentację obrazującą zbrodnie przeprowadzone przez okupacyjne władze niemieckie na ludności polskiej oraz innych mniejszościach narodowych, w tym zwłaszcza Żydach, gromadziły Główna i Okręgowe Komisje Badania Zbrodni Niemieckich (przemianowane w 1949 r. na Hitlerowskich). Działalność Komisji zmierzała przede wszystkim do ujawnienia ofiar niemieckiego ludobójstwa, a siłą rzeczy także Polaków zamordowanych za pomoc Żydom. Jednakże dopiero w latach siedemdziesiątych XX wieku w b. GKBZH w Warszawie podjęto działania, mające na celu ujawnienie

nie Polaków ratujących Żydom w czasie okupacji niemieckiej, bez względu na to czy przypadek pomocy zakończył się faktem represji czy też nie. Śledztwo prowadził prokurator Wacław Bielawski i od jego nazwiska zbiór zgromadzonych materiałów, liczący 2,2 tys. tomów i przechowywany w Instytucie Pamięci Narodowej nazywany jest „śledztwem Bielawskiego”. Ostatnio powyższe materiały sukcesywnie publikuje Sebastian Piątkowski w ramach publikacji „Relacje o pomocy udzielanej Żydom przez Polaków w latach 1939-1945”.

Dostępny zasób archiwalny obecnej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu jest niejako dwójaki. Obejmuje śledztwa prowadzone przez b. Okręgowe Komisje Badania Zbrodni Hitlerowskich (m. in. w Kielcach) oraz akta wytworzone przez b. GKBZH, w tym zwłaszcza wspomniane „śledztwo Bielawskiego”. Dokumentacja zgromadzona w obu typach śledztw jest niezwykle podobna (powstała według tego samego schematu) i składa się przede wszystkim z protokołów przesłuchań świadków tragicznych wydarzeń, kopi akt Urzędów Stanu Cywilnego, odnalezionych dokumentów niemieckich

władz okupacyjnych oraz dokumentów osobistych takich jak korespondencja między ratującymi i ratowanymi czy fotografie.

Lektura wymienionych wyżej materiałów archiwalnych jest przysłowiową kopalnią wiedzy z zakresu polskiej pomocy świadczonej Żydom pod okupacją niemiecką. Jednym z zauważalnych, a przy tym niezwykle ważnych wątków logistyce pomocy są przekazy odnoszące się do różnego rodzaju skrytek, schowków, schronów czy bunkrów, które budowano by ratować Żydom przed niemiecką władzą. W związku licznymi niemieckimi zarządzeniami o karaniu śmiercią ratowników (co w sposób decydujący wpływało na możliwość denuncjacji faktu ukrywania Żydom) chęć pomocy wymagała niejednokrotnie od ratujących i ratowanych ogromnej pomysłowości i wysiłku. Żydom ukrywano w przeróżnych miejscach, takich jak strychy domów, specjalnie konstruowane kryjówki w stodołach, chlewach czy innych dogodnych miejscach w obejściach gospodarskich. Do zbudowania kryjówek dającej Żydom szansę przeżycia, oprócz oczywiście miejsca, konieczne było zgromadzenie materiałów budowlanych

„Kryjówki dla Żydów” – dodatek IPN do „Tygodnika eM”

Pliki do pobrania

[„Kryjówki dla Żydów” – dodatek IPN do „Tygodnika eM” \(pdf, 1.02 MB\)](#)